

І.О. Пилипенко

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Україна

ОСНОВНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАХОДИ ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВ ЛІФТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

В статті розглядаються організаційні заходи, які дозволять в найближчі роки поліпшити процес відтворення ліфтового господарства в Україні. Пропонується розробити та затвердити нову єдину для всіх міст базу ціну технічного обслуговування ліфтів, використати метод прискореної амортизації для фінансування ліфтового господарства створення координаційного центру розвитку ліфтового господарства.

Ключові слова: ліфтова галузь, якість послуг, відтворення основних засобів, технічне обслуговування.

Постановка проблеми

Сьогодні ліфтова галузь України знаходиться в глибокій кризі. Майже 60% ліфтів вичерпали свій технічний ресурс безпечної експлуатації [13 с.21], має місце недосконалість законодавчої та нормативної бази, якість технічного обслуговування ліфтів дуже низька, відчувається дефіцит кваліфікованих кадрів, з кожним роком зменшується рівень диспетчеризації ліфтів, який за останні 25 років зменшився на 20% [13 с.21]. Все це пов'язано із відсутністю як фінансових коштів, для проведення ремонту та заміни ліфтів, так і кваліфікованого централізованого, ціленаправленого розвитку всієї галузі. Потребує удосконалення організація проведення технічного обслуговування та ремонту ліфтів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Значний внесок у дослідження відтворення основних засобів підприємств зробили М. Герасимчук, Б. Кваснюк, І. Лукинов, М. Чумаченко, Г. Асмолова, А. М. Гуменюк, Швець В., Дорофеєнко В. Н, В. Михальчук, але запропоновані ними заходи для відтворення основних засобів стосуються в основному машинобудівної галузі і не вирішують накопичених проблем в ліфтовій.

Дуже мало також публікацій стосовно джерел фінансування ліфтового господарства для проведення капітального ремонту, модернізації, або заміни основних засобів. Досвід проведення експлуатації, ремонту ліфтів в багатьох містах України дозволив виявити ряд проблемних питань, які потребують удосконалення.

Формулювання цілей статті

Метою статті є удосконалення організаційно-економічного механізму відтворення основних засобів ліфтового господарства. Для цього повинні бути вирішеними такі задачі:

- встановити причини неякісного виконання технічного обслуговування ліфтів та запропонувати заходи для поліпшення цього процесу.

- дослідити можливість використання амортизаційних відрахувань для проведення ремонту та заміни ліфтів.

- проаналізувати основні джерела фінансування процесу відтворення основних засобів та інші.

- запропонувати організаційно-економічний механізм відтворення основних засобів ліфтового господарства, який передбачає комплексне, поетапне рішення цієї проблеми.

Виклад основного матеріалу дослідження

Ліфтова галузь кожним роком старіє. Кількість ліфтів, які відпрацювали нормативний термін їх безпечної експлуатації (25 років) збільшується швидше, ніж поява нових сучасних ліфтів. Станом на 01.01.2015 р. кількість ліфтів встановлених в житлових будинках складала 81913 одиниць (без урахування Донецької, Луганської областей) в тому числі відпрацювали нормативний термін безпечної експлуатації ліфтів - 47327 од.(57,7%). В 1994 році системи диспетчеризації в 80% всіх працюючих ліфтів, а в 2015 році - 57,9% [7, с.23]. Якщо ця ситуація не зміниться, то в 2020 році кількість таких аварійних ліфтів, буде складати 80% [9].

Основними причинами незадовільного стану ліфтового господарства в Україні є:

- недосконалість законодавчої та нормативної бази.

- знищення крупних спеціалізованих експлуатаційних організацій.

- вандалізм та розграбування ліфтового обладнання з боку населення.

- дефіцит кадрів для обслуговування і ремонту ліфтів.

- низький рівень диспетчеризації ліфтового парку.

- зниження рівня виробничої і технічної дисципліни при проведенні ТО і ремонту ліфтів, та інші.

Вицент зруйновану на початку 90-х років минулого століття систему, що утримувала ліфтове господарство в належному стані, та не створивши будь якої іншої системи або органу, який би здійснював державну координацію в цій галузі, а головне її розвиток, ліфтовий парк опинився в стані ліфтового колапсу.

Проблеми почалися ще в 1992 році коли було ліквідовано Республіканське виробниче об'єднання «Укрліфт», яке вирішувало багато питань в ліфтовій галузі як методичного так і виробничого характеру, проводило навчання та підвищення кваліфікації працівників ліфтової галузі.

По суті, об'єднання «Укрліфт» вирішувало всі питання у ліфтовій галузі, найголовніше, з ним рахувалися всі вищестоящі органи, як партійні, так і профспілкові, так і Міністерства та комітети. На жаль сьогодні такої організації в Україні немає. Нічого подібного не створено і на місцях. Тому в ліфтовому господарстві на сьогодні немає ні єдиної тарифної політики, ні високої якості технічного обслуговування ліфтів, а головне, ніхто не може сказати точно скільки працює в житлових будинках ліфтів, як давно вони працюють, та скільки не працює. Враховуючи всі аспекти даної проблеми найефективнішим кроком в регулюванні відносин в ліфтовому господарстві має стати створення окремого підрозділу в структурі Міністерства регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ або Асоціації ліфтовиків України (АСУ). До складу якого необхідно включити такі окремі відділи як нормативно-методичного забезпечення, ціноутворення, перспективного розвитку ліфтового господарства та інші.

Крім того, до складу підрозділу має входити так звана Погоджувальна Рада, членами якого є керівники та провідні спеціалісти підприємств ліфтового господарства різних міст України.

Така важлива галузь, від якої в першу чергу залежить безпека мешканців будинків не може бути під наглядом тільки нових власників житлових будинків (ОСББ), держава повинна бути координатором розвитку ліфтової галузі та її контролером.

З початку нового тисячоліття в Україні можна спостерігати таку ситуацію: ліфтова галузь стала нерегульованою, ринок переповнений малими, непрофесійними підприємствами по обслуговуванню ліфтів, відсутні єдині технічні обслуговування, не сформульована науково обґрунтована цінова політика на послуги технічного обслуговування ліфтів, зруйнована система підготовки кадрів для ліфтової галузі, мають місце порушення при проведенні експертного обстеження ліфтів. Все це призвело до зниження якості та безпеки послуг, які надаються мешканцям житлових будинків. Так, наприклад, в м. Києві 123 організації обслуговують майже 23 тис. ліфтів, із них 10 організацій обслуговують більше 19,0 тис. ліфтів (87 %), а останні 113 організацій – 3089 ліфтів (12,8 %).

Більшість з цих організацій не мають достатню матеріальну базу та професійних робітників.

Ще в 2009 році Кабінет Міністрів в Україні прийняв Постанову №465 від 22.04. в якій визначалося, що в Україні повинен бути свій виробник ліфтів, який би несе відповідальність за проектування, виготовлення та доставку на ринок ліфтів. І обов'язково повинен бути в Україні виробник комплектуючих деталей, вузлів для українського ліфта. Сьогодні на ринку виробників ліфтів в Україні працює декілька підприємств [13]. Це, перш за все, завод ООО «Карат-ліфт» комплект (м. Вишгород Київської обл.), доля якого на ринку - 25-30%, завод «Евроформат»-2-3%, ОАО Укрліфтсервіс-5% та декілька підприємств-площадок, які проводять комплектацію вузлів, деталей та зборку ліфтів, які закуплені в інших організаціях [13].

В 2006 році вийшов Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства № 369 від 09.11.2006 «Про затвердження Порядку встановлення вартості технічного обслуговування ліфтів та систем диспетчеризації»[1]. Була затверджена також місячна базова ціна технічного обслуговування базового ліфта. Ця Постанова дозволила оптимізувати процес встановлення вартості місячного та квартального технічного обслуговування ліфтів в залежності від специфічних особливостей функціонування кожного з них. Цей порядок був обов'язковим до виконання для всіх підприємств ліфтового господарства незалежно від форм власності.

Але вже в 2014 році базова схема затверджена як обов'язкова для всіх ліфтів України, багатьма організаціями почала ігноруватися. В журналі «Ліфт Експерт» № 10 2015 року були наведена повна вартість місячного технічного обслуговування по містах України для базового пасажирського ліфта житлового будинку[2, с.4-8]. Якщо в таких містах як Чернігів, Запоріжжя, Кіровоград, Полтава, Тернопіль вартість місячного технічного обслуговування становить 170-400 грн., то в містах Мукачеве, Козятин, Комсомольське, Ужгород, Херсон, Боярка (1459) від 800 до 1459 грн. Такі коливання свідчать про те, що підвищення тарифів на технічне обслуговування ліфтів не є слідством нормативних документів, а договорів на місцевому рівні (місцевих рад) та обслуговуючих організацій, яким вдалося переконати владу в необхідності перерахунку тарифів. З іншої сторони, якщо обслуговування базового ліфта коштує в місяць 170 грн, то на таку суму і буде виконуватися робота обслуговуючою організацією. Але, враховуючи вартість запчастин для технічного обслуговування, підвищення середньої заробітної плати робітників тощо, базова ціна не може бути менше 500 грн.

В 2017 році в більшості міст України був підвищений майже вдвое тариф за житло, в складі якого є плата за користування ліфтом. Але чомусь це підвищення не торкнулося ліфтовиків.

Приведені приклади цінової політики вимагають затвердження нової єдиної базової ціни для всіх міст України. А в кожному місті, виходячи з конкретних умов експлуатації ліфтів, розраховувати свою повну вартість ТО і затверджувати в органах місцевого самоврядування.

Необхідно також звернути увагу на обов'язковий перелік робіт при виконанні ТО ліфтів, який приведений в Наказі Держжилкомгоспу України від 10.08.2004 № 150 та який на сьогодні не відповідає переліку робіт нових або модернізованих ліфтів[4]. Сьогодні в Україні вже багато працює ліфтів які дуже відрізняються від ліфтів ХХ століття. Тому необхідно негайно розробити нові «Правила устроювання и безопасной эксплуатации лифтов» (ПУБЭЛ), а також налагодити випуск запасних частин для нових, сучасних ліфтів.

За роки незалежності ринок ліфтового господарства дуже змінився. Якщо в перші роки в новобудовах встановлювалися в основному ліфти підприємства ТОВ «Могильовліфтмаш» (67,8 % Білорусь), Щербинський завод (10,1 % Росія), ТОВ «Каратліфт-комплект» (5,8 % Україна), то сьогодні в новобудовах з'являються ліфти із Китаю, Німеччини, Фінляндії та інших[5, с 26]. В нових ліфтах все більше використовується релейні станції на мікросхемах та чіпах, відсутні механічні прилади регулювання руху ліфтів, а замість сталених тягових канатів використовуються плоскі поліуретанові ремені, (армовані тонкими сталевими проволочками) і малогабаритні енергозберігаючі безредукторні лебідки, що дозволяє встановлювати ліфт без пристрою окремого машинного приміщення. Все це дозволяє знизити собівартість будівництва, забезпечити безшумність руху та комфорт, а також економити до 50 % електроенергії. Але все це ускладнює процес технічного обслуговування, а також ремонт ліфтів які зараз встановлені в житлових будинках, бо в Україні відсутні запчастини до них.

В зв'язку з цим необхідно переглянути перелік послуг технічного обслуговування ліфтів та систем диспетчеризації, розрахувати трудовитрати по кожному виду обслуговування та ремонту ліфта.

На сьогоднішній день технічне обслуговування ліфтів є частиною загального поняття «утримання будинків та при будинкової території», а плата за ТО ліфтів є часткою квартирної плати відповідно до Житлового кодексу України. Підприємства, що надають послуги з технічного обслуговування не можуть безпосередньо надавати ці послуги споживачам (населенню), а тільки через посередника.

Враховуючи зміну власника житлового фонду (поява ОСББ), настав час переглянути тариф за обслуговування ліфтів. Для цього необхідно:

- виділити вартість ТО ліфтів в окрему комунальну послугу;
- включити в цю послугу, в окремих випадках, амортизаційні відрахування для проведення капіталь-

ного ремонту, модернізації та позачергових технічних оглядів.

Основне призначення амортизаційної політики в умовах ринкової економіки – створення умов для забезпечення фінансових потреб господарюючого суб'єкта у відтворенні основних засобів.

Безумовно ця пропозиція стосується тільки нових ліфтів, які встановлені в житловому фонді після 2000 року. Діюче законодавство не передбачає обов'язок власника ліфта накопичувати гроші для ремонту або його модернізації. Але амортизація може стати одним з основних джерел фінансування відтворення також і ліфтів. Перспективним заходом може стати використання для ліфтового господарства прискореної амортизації. Проблеми прискореної амортизації розглядалися в Наказі Президента України №1046 від 17.хі 2008р. «О дополнительных мерах по преодолению финансового кризиса в Украине» [12], в якому були внесені зміни в деякі закони України для впровадження прискореної амортизації в якості часткового заходу на період стабілізації фінансово-економічної ситуації. Це актуально і сьогодні для ліфтового господарства.

Найбільш важливою і складною проблемою відтворення основних засобів ліфтового господарства є фінансування забезпечення цього процесу.

Згідно з ЗУ «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» [14], ліфт – це власність мешканців житлового будинку і вони повинні за свої кошти, не тільки фінансувати технічне обслуговування ліфтів, але й проводити капітальний ремонт, модернізацію, і навіть їх заміну.

Необхідно розуміти, що основним джерелом фінансування процесу відтворення основних засобів підприємств ліфтового господарства в найближчі роки будуть власні кошти мешканців житлових будинків. Держава, органи місцевого самоврядування не в змозі в повному обсязі забезпечити проведення капітального ремонту, модернізації або заміну ліфтів, які працюють понад 30 років.

Враховуючи матеріальний стан більшості населення, виконати це завдання неможливо, що можна підтвердити такими розрахунками. У цінах 2017 року вартість капітального ремонту базового ліфта становить 200,0-300,0 тисяч грн., а модернізації – 150,0-200,0 тис. грн., заміна ліфта – 500,0 тис. грн. Припустимо, що капітальний ремонт необхідно буде виконати через 2 роки (24 місяці). Сума грошових коштів, що необхідно збирати кожен місяць дорівнює 9,68 грн. на 1 м² або 290 грн. для однокімнатної квартири, 2-х кімнатної – 435 грн., а 3-х кімнатної – 590 грн (за даними ПРАТ ОТИС). Це дуже не підйомна сума для багатьох мешканців багатоповерхових житлових будинків.

Тому необхідно розробити механізм залучення фінансових коштів в цей процес, враховуючи всіх суб'єктів ринку послуг ліфтового господарства, а саме:

- ліфтових організацій, які проводять технічне обслуговування ліфтів;
- органів місцевого самоврядування;
- державних органів (банки, інвестиційні компанії, тощо);
- мешканців житлових будинків;
- управлінські компанії (УК);
- заводи – виробники ліфтів, промислові площадки, які виготовляють ліфти, або збирають їх із закуплених вузлів, деталей.
- приватні інвестори, та інші.

Всі ці організації зацікавлені в тому, щоб всі ліфи працювали без зупинок, а мешканці житлових будинків справно сплачували кошти за виконання технічного обслуговування, ремонт ліфтів, та купували для заміни старих нові українські ліфи.

Механізм залучення фінансових коштів повинен передбачати, перш за все, наявність достовірної інформації про стан ліфтів в кожному регіоні України і орієнтовну суму фінансових коштів необхідних для їх відтворення. Для цього треба в короткі строки провести моніторинг стану ліфтів в регіонах.

Також необхідно в Україні створити при Міністерстві регіонального розвитку і ЖКГ, або при Асоціації ліфтовиків України, спеціальний координаційний центр розвитку ліфтового господарства. Цьому центру необхідно надати право не тільки координувати процес відтворення основних засобів ліфтового господарства, але і залучення, планування і розподіл коштів для відтворення ліфтів в регіонах України.

Процес відтворення ліфтів необхідно проводити планово і поетапно. В першу чергу, на основі інформації про стан ліфтів в регіонах розподілити всі ліфи на 4 групи:

1. Ліфи, які вже не має сенсу ремонтувати або проводити їх модернізацію – необхідно замінити на нові.

2. Ліфи, які по своєму технічному стану і строку експлуатації потребують проведення обов'язкового капітального ремонту в першу чергу і після проведення експертного обстеження зможуть працювати ще 10-15 років безпечно.

3. Ліфи, яким згідно з технічними умовами експлуатації необхідно в установлений термін провести плановий капітальний ремонт або модернізацію, щоб вони через декілька років не опинилися в першій групі нашого плану.

4. Всі інші ліфи повинні обслуговуватися якісно, а всі роботи по заміні окремих вузлів або деталей необхідно проводити в установлені строки.

Безумовно, вирішити цю проблему за один рік неможливо. Тому в кожному регіоні треба розробити, з урахуванням проведеного обстеження ліфтів, перспективний план відтворення основних засобів ліфтового господарства на 2 або 3 роки.

Всім регіонам необхідно представити на розгляд до координаційного центру не тільки інформацію про розподіл ліфтів по установленим групам, але і орієнтовну суму необхідних фінансових коштів.

Координаційний центр узгоджує з Кабінетом Міністрів фінансові кошти, які можуть бути надані для заміни ліфтів, проведення капітального ремонту, або модернізації по рокам. Регіони, в свою чергу, повинні встановити по рокам фінансові кошти, які вони спроможні надати мешканцям житлових будинків безкоштовно, або на основі кредитування в найближчі три роки. Наприклад: до 40% коштів, необхідних для заміни, або капітального ремонту, мешканцям надається безкоштовно, а 60% вони мають компенсувати власними коштами.

Об'єднанням співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) необхідно надати право через управлінські компанії, ЖЕК, або ЖКК брати в державних банках кредит на 8-10 років.

Для підтримки малозабезпеченого населення житлових будинків треба обов'язково використовувати субсидії, такі, які сьогодні вони одержують для оплати тепло і газопостачання, а також електроенергії.

В кризовому стані сьогодні знаходиться практично вся інфраструктура життєзабезпечення українських міст. Тому і для відтворення мереж тепло і водопостачання житлового фонду необхідно використати планову і поетапну роботу по відтворенню всіх основних засобів.

Було б доцільним, після закінчення війни на Донбасі, 1,5% від доходу населення, які сьогодні використовуються для потреб української армії, направити на відтворення інфраструктури не тільки на Донбасі, але і в інших містах України.

Ще одним фінансовим джерелом відтворення ліфтового господарства може бути лізинг, який є специфічною формою його фінансування за посередництвом лізингової компанії, яка фактично кредитує орендаря. Тому лізинг іноді називають «кредит-оренда».

Враховуючи специфічні особливості ліфтового господарства більш привабливим для нього є фінансовий лізинг. Це комплекс юридичних і економічних відносин, що виникають у зв'язку з придбанням у власність устаткування, але взятого в оренду, тільки після закінчення терміну договору і виплати повної вартості орендованого майна.

Особливу привабливість для ліфтової галузі є державний лізинг, який був популярним за радянських часів і розглядався як фінансування державою. Згідно зі схемою державний банк кредитував завод-виробник по виготовленню продукції, яка потім здавалася в оренду споживачам. А споживач потім вносив платіж за надане устаткування частково Державному банку і частково заводу-виробника.

Ще в 2010 році спеціалісти ліфтової галузі м. Одеса вели підготовку для створення в місті ліфтового

кластера для координації діяльності всіх суб'єктів ринку послуг ліфтового господарства [6 с.25 -27]. Це:

- підприємства, які проводять технічне обслуговування ліфтів та їх ремонт;
- організації, які ведуть професійну підготовку кадрів (комбінати, курси, університети) для ліфтової галузі.
- підприємства; (цехи, заводи), які виготовляють ліфти та запчастини до них;
- організації, які ведуть розробку енергозберігаючих та інших новітніх технологій та інші.

Такий кластер, або декілька, необхідно створити і в Україні. Необхідно також почати виробництво свого «національного» ліфта та запчастин до нього по українським цінам.

Ефективність відтворення основних засобів підприємств ліфтового господарства може бути досягнута, якщо робота буде проводитися системно, згідно відповідного перспективного плану розвитку ліфтового господарства.

Дослідження ситуації дозволило зробити висновок про неможливість відтворення всього складу основних засобів одночасно в короткі строки. У зв'язку з цим необхідно розробити організаційно-економічний механізм управління процесом відтворення ліфтового господарства в Україні, який би дозволив провести відновлення основних засобів ліфтового господарства комплексно і поетапно (протягом 2-3 років).

На нашу думку такий механізм повинен включати такі складові: інституціональну, організаційну, економічну, нормативно-методичну та інформаційну.

Інституційна складова повинна забезпечувати появу нових правил з відповідними механізмами забезпечення їх дотримання, знищені старих діючих правил.

Організаційна складова визначає ролі та взаємозв'язки кожного суб'єкту ринку послуг, які беруть участь у процесі відтворення ліфтового господарства.

Економічна складова створює планову основу управління процесом відтворення для одержання максимального ефекту, та використання різних джерел фінансування цього процесу.

Нормативно-правова та інформаційна складова забезпечує розробку необхідних правил, рекомендацій по експлуатації, модернізації, цінової політики, фінансування та проведення моніторингу технічного стану ліфтів в кожному місті України.

Необхідно враховувати також, що з розвитком місцевого самоврядування, появою нових форм управління житловим фондом замінюється власник, в тому числі й ліфтів. Тепер мешканці самі будуть приймати рішення: з ким заключати договір на проведення технічного обслуговування або заміну ліфтів, які джерела використовувати для цього. Тому необхідно сформулювати функції кожного суб'єкту ринку послуг підп-

риємств ліфтового господарства для фінансування відтворення основних засобів ліфтового господарства.

Висновки

На підставі проведеного дослідження можна зробити такі висновки:

1. Для виведення ліфтового господарства із кризового стану необхідно використати цілий комплекс заходів Найважливіше питання –відтворення ліфтів треба проводити планомірно, комплексно на основі розробленого організаційно-економічного механізму.
2. Відтворення основних засобів ліфтового господарства необхідно проводити поетапно Спочатку необхідно провести заміну ліфтів ,які відпрацювали 35-40 років,потім-25-35 років і так далі.
3. В процесі відтворення необхідно використати не тільки державні та муніципальні кошти а також кошти власників житла, субсидії, приватні інвестиції.
4. Дуже важливим питанням відтворення основних засобів ліфтового господарства є підвищення якості технічного обслуговування ліфтів.

Література

1. Про затвердження Порядку встановлення вартості технічного обслуговування ліфтів та систем диспетчеризації [Текст]: Указ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства №369 від 9.11 2006 р. – Київ. - 2006.
2. Кравец, М. Тарифы: затишье перед бурей? [Текст] /М. Кравец //Лифт Эксперт. – 2015. – № 10. - с. 21.
3. ГСТУ 36.1-004-98. Ліфти пасажирські та вантажні. Норми витрат запасних частин і матеріалів на проведення ремонту ліфтів [Текст] //Галузевий стандарт України, – Київ, 2005.
4. Примірний перелік послуг з утримання ліфтів [Текст] : Наказ Держжилкомунгоспу № 102 від 11.05.2005 р. – Київ. - 2005.
5. Михальчук, В. Как восстановить лифтовое хозяйство Украины [Текст] /В. Михальчук // Подъемные сооружения. Специальная техника.-2011. - №11/12. – с. 26-27.
6. Дорофеенко, В. И вновь об ускоренной амортизации [Текст] / В. Дорофеенко // Подъемные сооружения. Специальная техника. – 2010.-№7. – с. 25-27.
7. Кравец, М. Двадцять п'ять - не термін [Текст] / М. Кравец //Лифт Эксперт -2015. - №8. – с. 24-25.
8. Про концепцію амортизаційної політики [Текст] : Указ Президента України від 7 березня 2001 р. №169//Урядовий кур'єр.-2001.-№55. – с. 7.
9. Кравец, М. Тенденції та перспективи ліфтового господарства України. [Текст] /М. Кравец // Лифт Эксперт.- 2013.-№5. – с. 32.
10. Швець, Н. Організаційно-економічний механізм управління відтворенням основних засобів підприємства [Текст] / Н. Швець // Вісник Нац. Юр. університету.-Дніпро:Нац. Гірна Університет. – Дніпро.-2005.-с.126.
11. Про затвердження технічного регламенту ліфтів [Текст] : Постанова Кабінету Міністрів України №465 від 22.04 2009 року//Офіційний вісник- 2009р. -№36.- с. 99.
12. «О дополнительных мерах по преодолению финансового кризиса в Украине» [Текст] - Наказ Президента Украины

№1046 від 17 листопада 2008 року. - Урядовий Кур'єр. - 20.11.2008 року. – с. 52.

13. Михальчук, В. Лифтовое хозяйство в цифрах [Текст] / В. Михальчук // Подъемные сооружения. Специальная техника.-2015.-№4, с.21.

14. Відомості Верховної Ради (ВВР) [Текст] , 2015.- №29, с. 262

References

1. Ukaz Ministerstva budivny`cztva, arxitektury` ta zhy`tlovo-komunal`nogo gospodarstva №369 vid 9.11 2006 roku [Decree of the Ministry of Construction, Architecture and Housing and Communal Services from November 9 2006, №369]. Kyiv. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1344-06> [in Ukrainian]
2. Kravets, M. (2015), Tarify: zatish'e pered burei. *Lift Ekspert*, 10, p. 21. (in Russian)
3. Lifty` pasazhy`rs'ki ta vantazhni. Normy` vy`trat zapasny`x chasty`n i materialiv na provedennya remontu liftiv [Passenger and cargo elevators. The rates of spare parts and materials for elevators repairing]. (2005). Galuzevy`j standart Ukrayiny` 36.1-004-98 from 21.10.1999. Kyiv. Derzhspozhyvstandart Ukraine [in Ukrainian].
4. Nakaz Derzhy`lkomungospu №102 vid 11.05.2005 roku. [Order of the State Committee of Ukraine on the question of housing and communal agriculture from November 5 2005, №102] Kyiv. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0927-05> [in Ukrainian]
5. Mikhali`chuk, V. (2011), Kak vosstanovit` liftovoe khozyaistvo Ukrainy. *Pod`emnye sooruzheniya. Spetsial'naya tekhnika*, 11/12, pp. 26-27. (in Russian)
6. Dorofienko, V. (2010), I vnov' ob uskorennoi amortizatsii. *Pod`emnye sooruzheniya. Spetsial'naya tekhnika*, , No 7, pp. 25-27. (in Russian)
7. Kravets, M. (2015), Dvadsyat' p`yat' - ne termin. *Lift Ekspert*, 8, pp. 24-25. (in Ukrainian)
8. Ukaz Prezy`denta Ukrayiny` vid 7 bereznya 2001 roku. №169

[Decree of the President of Ukraine from March 7 2001, No. 169]. (2001). Uryadovy`j kur'yer - Government courier, 55, p. 7. (in Ukrainian)

9. Kravets, M. (2013), Tendenciya ta perspekty`vy` liftovogo gospodarstva Ukrayiny. *Lift Ekspert*, , No 5, p. 32. (in Ukrainian)

10. Shvets', N. (2005), Organizacijno-ekonomichny`j mexanizm upravlinnya vidtvorenyam osnovny`x zasobiv pidpry`yemstva . *Visnik Nats. Yur. Universitetu*, , p.126.

11. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny` №465 vid 22.04 2009 roku [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from April 22 2009, No. 465] Kyiv. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/465-2009-%D0%BF> (in Ukrainian)

12. Ukaz Prezy`denta Ukrayiny` vid 17 ly`stopada 2008 roku. №1046 [Decree of the President of Ukraine from November 17 2008, No. 1046]. (2008). Uryadovy`j kur'yer - Government courier, p. 52. (in Ukrainian)

13. Mikhali`chuk, V., Liftovoe khozyaistvo v tsifrah. *Pod`emnye sooruzheniya. Spetsial'naya tekhnika*, 2015, No4, p. 21. (in Russian)

14. Vidomosti Verxovnoyi Rady` [Data from the Verkhovna Rada] (2015), №29, p. 262

Рецензент: доктор економічних наук, професор Н.О. Кондратенко, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова, Україна

Автор: ПИЛИПЕНКО Ігор Олександрович
аспірант

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

E-mail - aivalex1980@gmail.com

ID ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-3918-7805>

THE MAIN ORGANIZATIONAL MEASURES OF THE ELEVATOR BUILDING ENTERPRISES BASIC MEANS REPRODUCTION

I.O. Pylypenko

O.M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv, Ukraine

The article deals with organizational measures that will allow to improve the reconstitution process of the elevator industry in Ukraine in the coming years. There were determined the main reasons for the elevator industry unsatisfactory situation. Based on the given examples of inefficient pricing, a new single benchmark for the elevator maintenance for all the Ukrainian cities is proposed to approve. It was also proposed to calculate the full cost of the elevator maintenance and approve it in each city form of government based on the specific conditions of elevator operation. The financing sources of the elevator industry were analyzed. It has been determined that neither the state nor the local government administration is capable to fully carry out major repairs, modernization or replacement of the elevators which are over 30 years old, and the present law does not require the elevator owner to accumulate money for elevator stock repairs or modernization. Therefore, the use of the accelerated depreciation for the elevator industry is given as one of the promising measures. Other measures to finance the elevator industry have also been proposed. For example, taking into account the specific features of this industry, financial lease can be the most attractive source, where the combination of legal and economic relations is meant. They arise when buying the property equipment, but it can be taken a lease only after the contract expiration and paying out the full cost of the leased property. Deeper studies of the elevator industry situation made it possible to conclude that it is impossible to reproduce the whole structure of fixed assets at the same time in short terms. Thereby, it is necessary to develop an organizational and economic mechanism for managing the process of the elevator industry reconstitution in Ukraine. In our opinion this mechanism should include institutional, organizational, economic, normative-methodological and informational components. The conclusions and recommendations were made based on the study.

Keywords: elevator industry, quality of services, reproduction of fixed assets, maintenance